Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Neon Ethnos

1894-09-15

þÿ • - ¿ ½ ˆ ¸ ½ ¿ Â - ± Á . 5 2

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10848

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Α' ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 3)15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 52

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίνια 8
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν. Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΚΑΚΟΥ ΕΙΣ ΧΕΙΡΟΝΑ.

Ἐπὶ τέλους ἡ Σφίγξ ὡμίλησε καὶ ἐγένετο ἐπισήμως γνωστὸν, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κύπρον. Θὰ ἦτο πολὺ ἐπιθυμητὸν, ἐὰν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐγνωστοποίει ἐπίσης τί σκοπεῖ νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐεστοῦς τῆς νήσου ἡμῶν, διότι δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναπεταννύῃ τὴν σημαίαν αὐτῆς ἐπί τινος τόπου. μετά τινα δ' ἔτη οἱ κάτοικοι νὰ βλέπωσιν ὅτι τὰ πάντα ρέπουσι πρὸς ὄλεθρον αὐτῶν καὶ ὅτι οὐδεμία φροντὶς πράγματι λαμβάνεται ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς ἀθλίας αὐτῶν καταστάσεως. Γινώσκει καλῶς ἡ Κυβέρνησις ἡ ἀγγλικὴ τὰ αἴτια, δι' ἃ ἡ νῆσος ἡμῶν οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστην ἐπετέλεσε πραγματικὴν πρόοδον ὑπὸ τὴν αἰγῖδα αὐτῆς καὶ ταῦτα εἶνε δύο: ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος καὶ ἡ πολυδάπανος αὐτῆς διοίκησις.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον μέχρι τοῦδε οἱ ἐν τῷ Νομοθετικῷ κυβερνητικοὶ βουλευταὶ εἶχον τοὐλάχιστον πρόχειρον προφασιολόγημα ὅτι ἐν πράγματι ἅπας ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν πληρωνόμενος φόρος δὲν ἐξήγετο ἐκ τῆς νήσου εἰς χρῆμα, διότι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐν Λονδίνῳ ἐπλήρωνε πρὸς τοῦτο περὶ τὰς 30 ἢ 40 χιλιάδας λίρας ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τοῦ ἐν Κύπρῳ στρατοῦ της καὶ οὕτω τὸ ποσὸν αὐτὸ ἔμενε πάλιν ἐν τῷ τόπῳ. Ἀλλὰ σήμερον τὸ τοιοῦτο δὲν δύναται πλέον ν' ἀντιταχθῇ καὶ αἱ 92.000 λίραι θὰ ἐξέρχωνται ἐφεξῆς ὁλοκλήρως ἐκ τῆς νήσου, οὐδεὶς δὲ καλῆς πίστεως δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τόπος, οἷος ἡ Κύπρος. μετὰ τοῦ ἐνεστῶτος αὐτῆς πληθυσμοῦ θὰ δυνηθῇ, ἔστω καὶ ἐπί τινα ἔτη, νὰ πληρώνῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατ' ἔτος 92,000 λίρας εἰς χρυσίον καὶ ὅτι δὲν θέλει εὑρεθῇ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς παντελῶς ἐξηντλημένος.

Ἐὰν δὲ εἰς τὸν ὀλέθριον τοῦτον φόρον προσθέσωμεν καὶ τὸ πολυδάπανον τῆς διοικήσεως, στοιχιζούσης κατ' ἔτος ἄνω τῶν 100,000 λιρῶν στερλινῶν τότε τί δύναται ν' ἀπομείνῃ πλέον δι' ἔργα δημοσίου ὠφελείας πρὸς πρόοδον τοῦ τόπου. καὶ δὲν βλέπει τις ἀμέσως ὅτι ἡ ἀτυχὴς Κύπρος καὶ ὑπὸ Κυβέρνησιν ἀγγλικὴν εἶνε μοιραίως καταδεδικασμένη νὰ φθίνῃ καὶ πάσχῃ, ἐνῷ ῥίπτουσα τὰ βλέμματα οὐχὶ μόνον εἰς ἄλλας χώρας καταληφθείσας ὑπὸ Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀντιπέραν Συρίαν βλέπει ὅτι αἱ ὑλικαὶ πρόσοδοι εἶνε ὄντως ἐκπληκτικαὶ, πᾶς δὲ ξένος ἐπισκεπτόμενος τὴν νῆσον ἡμῶν, οὐδ' αὐτῶν τῶν Ἄγγλων ἐξαιρουμένων, καὶ μάλιστα προσώπων διαπρεποῦς περιωπῆς, οἰκτείρει τὴν κατάστασιν, ἐν ᾗ ἡ Ἀγγλία καταλείπει τὴν Κύπρον, καὶ κατὰ συνέπειαν διατελοῦμεν προωρισμένοι νὰ προκαλῶμεν ὑπὸ Κυβέρνησιν ἀγγλικὴν τὸν οἶκτον τοῦ ἄλλου κόσμου;

Ἴσως ἐκληφθῇ ὅτι τὰ ὑφ' ἡμῶν προλεγόμενα ἀντιφάσκουσί πως πρὸς τὸν φόβον, ὃν οἱ Χριστιανοὶ κάτοικοι ἐξέφραζον μὴ ἡ Ἀγγλία ἐγκαταλείψῃ τὴν νῆσον. Ἀλλὰ τίς δὲν καθορᾷ ἀμέσως ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ κάτοικοι τίθενται μεταξὺ Σκύλλης καὶ Χαρύβδεως καὶ ὅτι «δυοῖν κακοῖν προκειμένοιν τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον;» Ἡ ἀντιπαράθεσις, ἵνα ᾖ ὀρθὴ, πρέπει νὰ γείνῃ πρὸς ἄλλην εὐρωπαϊκὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐὰν πράγματι ἡ Ἀγγλία θέλῃ νὰ δοκιμάσῃ τὸ πείραμα, ἵνα πεισθῇ περὶ τῶν ἀληθινῶν αἰσθημάτων τῶν Χριστιανῶν, ἤτοι τῶν 4 πέμπτων τῆς νήσου, δὲν ἔχει ἢ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς κατοίκους νὰ ἐκφράσωσιν ἐλευθέρως τὸ αἴσθημα καὶ τὴν βούλησιν αὐτῶν καὶ τότε θέλει πεισθῇ ἐὰν τὰ περιαυτολογήματα καὶ αἱ μεγαλαυχίαι ἐπισήμων τινῶν ἐκθέσεων καὶ ἐνθουσιώδη ἄρθρα ἐφημερίδων ἀγγλικῶν δηλοῦσι πραγματικῶς τὴν κατάστασιν τῆς νήσου ἡμῶν καὶ τὸ φρόνημα τῶν Κυπρίων περὶ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως, ἢ ἐὰν εἶνε ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ἄμεσος πρόνοια περὶ συστήματος γενικῆς βελτιώσεως τῶν νῦν κακῶς ἐχόντων, ἧς ἄνευ τὸ μέλλον προμηνύεται ἔτι μᾶλλον δυστυχὲς καὶ αὐτῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν.

Ὁ ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ.

«Ἐὰν τὸ Κοινοβούλιον συνεδρίαζεν εἰσέτι, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξετίθετο εἰς δριμείας ἐπερωτήσεις περὶ τοῦ αἰτίου τῆς ἐν Κύπρου ἀποχωρήσεως τῆς φρουρᾶς τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Ὡς ἦτο φυσικώτατον, ἡ εἴδησις παρήγαγεν ἐντελῆ πανικὸν ἐν τῇ νήσῳ, αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις ἐσταμάτησαν, ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς διατελεῖ ἐν καταστάσει ἐξάλλου φόβου ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τῶν ὀθωμανῶν συνοίκων των καὶ ἐν τῇ ἐκφοβίσει των δίδουσι τυφλὴν πίστιν εἰς τὴν διάδοσιν, ὅτι ἡ νῆσος ταχέως θὰ ἐπιστραφῇ τοῖς Τούρκοις. Ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν ἡμετέραν διοίκησιν ἀπέλαυσε τοσαύτης εἰρήνης καὶ εὐημερίας, ὅσης δὲν ηὐμοίρησεν ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν. Ὁδοὶ ἐστρώθησαν πανταχοῦ τῆς νήσου. Ὀθωμανοί τε καὶ Χριστιανοὶ συζῶσιν εἰρηνικῶς, ἂν μὴ φιλικῶς. Βέβαιοι περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν κόπων των οἱ Χριστιανοὶ ἤρξαντο ἐπεκτείνοντες τὸν χῶρον τῆς καλλιεργησίμου γῆς καὶ τὸ ἐμπόριον προέβαινεν αὐξανομένον. Τὸ παράδοξον μέτρον τῆς αἰφνιδίας μετασταθμεύσεως τῆς φρουρᾶς πιθανὸν νὰ ἔθεσε τέρμα εἰς πάντα ταῦτα. Τὸ ἐμπόριον ἤδη εἶνε παραλελυμένον· οἱ Χριστιανοὶ εὑρίσκονται ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ πανικοῦ καὶ θὰ παρέλθωσιν ἔτη μέχρις οὗ ἀποσβεσθῇ τῆς μνήμης των ἡ ἀμφιβολία περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν προστατῶν των καὶ νὰ ἀνορθωθῇ ἡ ἀπολεσθεῖσα πίστις των πρὸς αὐτούς. Ἂν καὶ τὸ κίνημα ἀπορρέει προδήλως ἐκ σφαλερᾶς σκέψεως καὶ εἶνε ἀτυχὲς, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ὑπὸ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ἐξήγησιν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀρκετὰ δύσκολα ζητήματα, ἀφοῦ συνέλθῃ ἡ Βουλὴ καὶ δὲν θὰ ἐπεθύμει νὰ αὐξήσῃ δωρεὰν αὐτὰ διὰ μέτρου, ὅπερ θὰ ἐξήγειρε θύελλαν ἀγανακτήσεως καθ' ὅλον τὸ κράτος. Ἐκ χρηματικῆς ἀπόψεως ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου δὲν ὑπῆρξεν ἐπικερδὴς ἐπιχείρησις· ἀλλὰ θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ἐκτιμηθῇ ἀρκούντως ἡ ὠφέλεια, ἥτις θὰ προέκυπτεν ἐξ αὐτῆς ἐν περιπτώσει εὐρωπαϊκῶν περιπλοκῶν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Γλάδστωνος γενόμενον σφάλμα τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Κερκύρας δυσκόλως θὰ ἐπανελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ λόρδου Ρόσβερυ.»

(Ἐκ τῆς «Σημαίας» τοῦ Λονδίνου.)

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Σᾶς γράφω ἀπὸ τῶν Πλατρῶν τῆς φαιδρᾶς καὶ δασυσκίου ἐξοχῆς, ἥτις ἁπλοῦται νωχελῶς ἐν μέσῳ τῶν πευκοσκεπάστων βουνῶν τοῦ Ὀλύμπου, καὶ ἥτις χθὲς εἶδεν ἐν μέσῳ αὐτῆς πλῆθος ὅσον οὐδέποτε μέχρι σήμερον εἶδεν ὁμοῦ ἡ Κύπρος. Δὲν ἦτο συλλατήριον, ἦτο ἐξέγερσις λαοῦ ὁλοκλήρου, λαοῦ πτωχοῦ ἐξαιτουμένου παρὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου εὐσπλαγχνίαν καὶ ἔλεος. Τὸ Περαπεδὶ, τὰ λευκόμαυρα βουνὰ τοῦ εἶχον ὁρισθῇ κέντρα τῆς μεγάλης συναθροίσεως. Ἀπὸ τὸ Σάββατον κατήρχοντο τὰ χωρία μὲ τὰς διαφόρους σημαίας των· πάντων δὲ διεκρίνετο ἡ Μαραθάσα, ἐκπροσωπουμένη ὑπὸ 600 εὐσταλῶν χωρικῶν της. Τούτων ἡγεῖτο παμμέλαινα σημαία, ἐφ' ἧς ἐφέρετο μεγάλοις γράμμασι «Κάτω ὁ ζινζιριές.» Διήρχοντο τοῦ Ὀλύμπου, καθ' ἣν ὥραν οἱ Ὀλύμπιοι ἔπαιζαν λουτένς. Ἐκεῖ ἔστησαν, φωνάζοντες μεγαλοφώνως «Ζήτω ἡ Ἄνασσα, κάτω οἱ φόροι. Τὰ πευκοσκέπαστα βουνὰ ἀντήχησαν εἰς τὰς βροντώδεις φωνὰς ἑξακοσίων χωρικῶν. Ἡ Α. Ἐξ. ἐγερθεῖσα, ἐθεᾶτο τὴν ἐπιβλητικὴν παρέλασιν.

Ἔφθασα εἰς Περαπεδὶ, καθ' ἣν ὥραν ὁ ἥλιος ἐχρύσιζε τὰς κορυφὰς τῶν μαστοειδῶν λόφων τοῦ Τρωόδους, εἰς ὥραν, καθ' ἣν ἄλλας ἡμέρας ρεμβάζει ὁ διαβάτης ὑπὸ τὸ κράτος ἀπολύτου ἡσυχίας. Ἀλλ' οἱ λόφοι πάντες ἦσαν πλήρεις χωρικῶν, πρωτοφανὲς δὲ θέαμα παρίστων αἱ διάφοροι γύρωθεν ἀτραποὶ πλήρεις διαδηλωτῶν, κατερχομένων μὲ τὰς σημαίας των. Ἤρχετο ἀφ' ἑνὸς τὸ Κοιλάνι μὲ τὴν σημαίαν, ἣν ἠκολούθει ζωηρῶς φωνάζον «Κάτω οἱ φόροι κάτω ὁ ζιντζιριὲς» τὸ χωριὸ ὁλόκληρο· διέκρινα καὶ ἄλλων

τὴν σημαίαν, τοῦ Φοινικοῦ, τῆς Ζωοπηγῆς καὶ τῶν ἄλλων τῆς Πιτζιλιᾶς χωριῶν, κατερχομένων ἐν σώματι διὰ μέσου τῶν παχυσκεπάστων ἀκόμη βουνῶν τοῦ Τρωόδους. Ἀφ' ἑτέρου κατήρχοντο οἱ διαδηλωταὶ ἐκ τῆς Λάνιας, Λευκάρων καὶ ἀπὸ περάτων τοῦ οἰνοφόρου διαμερίσματος. Μία σημαία ἔφερεν ἐπιγραφὴν: «Ἡ φυλλοξήρα τρώγει τὴν ἄμπελον, ὁ ζιντζιρὶς καὶ τὸν ἀμπελουργόν.» Παρόμοιον θέαμα χωρικῶν, κατερχομένων ἀπὸ διαφόρους διευθύνσεις μὲ τὰς σημαίας των, σπανίως δύναται τις νὰ ἴδῃ. Εἶχεν ἤδη πληρωθῆ διαδηλωτῶν τὸ ὑπερῷον τοῦ Περαπεδίου πεδίον· εἰς τὰς 10 ἤρχισε τὸ συλλαλητήριον· πολλοὶ ἦσαν οἱ ῥήτορες, προφανὴς δὲ ἦτο ἡ προθυμία τῶν χωρικῶν· οἱ ῥήτορες διεκόπτοντο συνεχῶς ἀπὸ τῶν φωνῶν: «Κάτω ὁ ζιντζιρὶς, κάτω τὸ τάτσιον, κάτω οἱ φόροι τοῦ οἴνου, ζήτω ἡ δικαιοσύνη, ζήτω τὸ δίκαιον.» Ἀντήχουν εἰς τὰς βροντώδεις φωνὰς τὰ γύρωθεν βουνὰ καὶ ἡ διαδήλωσις εἶχέ τι τὸ ἐπιβλητικόν· οἱ διαδηλωταὶ ὑπελογίσθησαν εἰς πεντακισχιλίους· φαίνεται ὅμως, ὅτι ἦσαν περισσότεροι. Ὑπόμνημα ἐψηφίσθη μακροσκελέστατον, ὃ οὗ ἀνελύετο τὸ ζήτημα ὑφ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐπόψεις. Δώδεκα καὶ ἑκατὸν χωρία ἐσφράγισαν τὸ ὑπόμνημα καὶ τὸ ψήφισμα, ἐξελέγη δὲ εἰκοσαμελὴς ἐπιτροπὴ, ὅπως τὸ ἐγχειρίσῃ εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα. Ὀκτὼ χωρία εἶχον λησμονήσει τὰς σφραγῖδάς των. Ἑτέρα ἐπιτροπὴ ἐξελέγη μόνιμος, ὅπως ἐργασθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Τοῦ συλλαλητηρίου προήδρευεν ἐκλεγεὶς ὁ κ. Σωκράτης Φραγκούδης. Πρότασιν, ὅπως τὴν ἐπιτροπὴν ἀκολουθήσωσιν ἅπαντες, ἀπεδέξαντο μετ' ἐνθουσιασμοῦ οἱ χωρικοί.

Εἰς τὰς 3 μ. μ. κατέλιπεν ἡ ἐπιτροπὴ τὸ Περαπεδί, ἠκολούθησαν δὲ πλεῖστοι διαδηλωταὶ φωνάζοντες «Κάτω ὁ ζιντζιρὶς». Θαυμάσιον θέαμα παρίστων τὰ βουνὰ μεταξὺ Πλατρῶν καὶ Περαπεδίου. Εἶχον ἤδη φθάσει οἱ ἐκκινήσαντες πρῶτοι εἰς Πλάτρας, ἀνεχώρουν δὲ ἀπὸ Περαπεδίου διαδηλωταί. Συνεχῆ ἅλυσιν ἀπετέλουν οἱ χωρικοί, σπεύδοντες εἰς τὸ μέγαρον τῆς Α. Ἐξοχότητος. Καθ' ὁδὸν συνήντησαν χωρία μακρυνῶν διαμερισμάτων κατερχόμενα.

Εἰς τὰς 5 μ. μ. μόλις κατωρθώθη νὰ συμπυκνωθῇ τὸ πλῆθος. Τὰ βουνὰ ὅλα εἶχον πληρωθῆ πανταχόθεν, ἠκούοντο συνεχεῖς αἱ φωναὶ «Κάτω τὸ τάτσιον.» Ἡ Α. Ἐξοχότης κατῆλθε τῶν γραφείων μετὰ τῆς Λαίδης Σένδελ, ἀνέμενον δὲ ἐκεῖ ὁ κ. Ἀρχιλογιστὴς καὶ ὁ κ. Διοικητὴς Λεμησσοῦ. Τὸ ὑπόμνημα ἐπεδόθη ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐπευφημιῶν· αἱ φωναὶ ἔφθανον μέχρι τῶν Πλατρῶν. Τὸ ὑπόμνημα εἶχεν ἐπιδοθῆ ὑπὸ τοῦ οἰνοπαραγωγοῦ Χ' Κωνσταντῆ Οἰκονομίδου, εἰπόντος: «Ἐξοχότατε, σοῦ ἐγχειρίζομεν τὸ ὑπόμνημα, ὅπερ εἰς πολυπληθὲς συλλαλητήριον ἐψηφίσαμεν οἱ οἰνοπαραγωγοί· ἐξαιτούμεθα ἔλεος· ἂν μὴ λάβητε, ἐξοχώτατε, πρόνοιαν, εἴμεθα κατεστραμμένοι· θὰ καταλίπωμεν τὰς ἀμπέλους μας τότε, καὶ μαζῆ μὲ αὐτὰς τὴν πατρίδα μας, ἡ ὁποία τότε θὰ μείνῃ μόνη, μόνη μαζῆ μὲ τοὺς τάφους τῶν πατέρων μας, τοὺς ὁποίους θὰ ἀναγκασθῶμεν ν' ἀφήσωμεν!» Οἱ χωρικοὶ ἐδάκρυσαν ἀληθῶς, πάντες δὲ ἦσαν συγκεκινημένοι· ὁ κ. Τέϋλορ, λέγεται ὅτι ἀδιακόπως ἐμειδία· αὐτὸ λέγουν οἱ χωρικοί. Ἐχρειάσθη πλέον τῆς ὥρας νὰ μεταφρασθῇ τὸ ὑπόμνημα.

Ἡ Α. Ἐξοχότης μετὰ προσηνείας καὶ ἀγαθότητος ἀκούσασα τὸ ὑπόμνημα θὰ τὸ στείλῃ εἰς Λονδῖνον καὶ θὰ τὸ συστήσῃ· ἐδήλωσε δ' ἐν παρόδῳ, ὅτι εἶχε λάβῃ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφικῶς εἰδήσεις, ὅτι αἱ τῆς πολιτικῆς ἐκκενώσεως διαδόσεις δὲν ἐνεῖχον ἀληθείας.

Μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως ἡγουμένων τῶν μαύρων σημαιῶν καὶ ἐν μέσῳ ζωηρῶν φωνῶν κατῆλθον οἱ διαδηλωταί, καθ' ἣν ὥραν ὁ ἥλιος ἐχρύσιζε διὰ τῶν τελευταίων του ἀκτίνων τὰ βουνά, ὅθεν οἱ Ὀλύμπιοι πάντες ἐθεώντο τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα τῆς παρελάσεως πολλῶν χιλιάδων χωρικῶν, θυμάτων ἀπηνοῦς φορολογίας, ἐξαιτουμένων παρ' ἐκείνων συμπαθείας καὶ ἔλεος.

Ἀλλά, δυστυχῶς, ἴσταται πάντοτε ὑπεράνω τοῦ δικαίου ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ συμφέρον, ἡ δὲ ἀγγλικὴ πολιτικὴ παρέσχε μέχρι τῆς σήμερον ἐν Κύπρῳ τὰ πολυτιμότερα ἐγωϊστικὰ δείγματα.

Ἐν Πλάτραις τῇ 30 Αὐγούστου 1894.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Τέλος δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ ψυχολογία θεωρεῖ τὸν παῖδα ὡς ὄν, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε οὔτε ἀπολύτως ἀγαθὸν οὔτε ἀκριβῶς κακόν. Ὁ παῖς γεννᾶται ἀθῶος, διότι οὐδεμίαν ἔχει συναίσθησιν τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ πολλάκις γίνεται καὶ κακός, διότι ἐνδέχεται νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὸ κακὸν καὶ εἰς ἀπρεπεῖς νὰ παρεκτραπῇ ἐμφρόνως πράξεις ἐξ ἁπλῆς ἀπειρίας· τούτου ἕνεκεν ὀφείλει ὁ παιδαγωγὸς νέα πάλιν ν' ἀκολουθήσῃ μέσα ἀνατροφῆς, νὰ συγκεράσῃ ἐπιτηδείως τὴν αὐστηρότητα μετὰ τῆς ὑπερβολικῆς ἐλευθερίας, καὶ διὰ μὲν τῆς πρώτης νὰ ἐγκαταλείπηται ὁ παῖς ἐν μέρει εἰς ἑαυτόν, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας νὰ ρυθμίζηται καὶ νὰ ποδηγετῆται εἰς τὰς πράξεις του. Ἡ μόνη δυσκολία, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοιούτου παιδαγωγικοῦ συστήματος, εἶνε ἡ ἐν δέοντι χρόνῳ καὶ μέτρῳ χρῆσις τῆς ἀπολύτου ἀτομικῆς ἐλευθερίας, καὶ τῆς κατ' ἀνάγκην πιέσεως. Ἡ ἄνευ πειθαρχίας ἀνατροφὴ ἀδύνατος. Ἐν τούτοις δέον νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἡ πρὸς τοὺς κανόνας τῆς πειθαρχίας ὑπακοὴ καὶ ὁ πρὸς αὐτοὺς ὀφειλόμενος σεβασμὸς δὲν πρέπει νὰ ὦσιν ἀπότομοι καὶ ὅλως ἀμιγεῖς πραότητος. Ὁ ἀληθὴς διδάσκαλος εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις πάντοτε προσπαθεῖ νὰ καταντήσῃ περιττός, ἐκεῖνος, ὅστις διοικεῖ τοὺς μαθητὰς μόνον ὁσάκις εἶνε ἀνάγκη νὰ διαφωτισθῇ ἡ πρὸς τὸ κακὸν ἐνίοτε ῥέπουσα θέλησις, ἐκεῖνος ὅστις, ἐνὶ λόγῳ, πάντα μεταχειρίζεται τρόπον ὅπως καταστήσῃ τὸν παῖδα ἱκανὸν νὰ διοικῆται διὰ τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ κρίσεως.

Ἡ αὐστηρὰ πειθαρχία οὐ μόνον ἀντίκειται εἰς τοὺς τῆς ἀνατροφῆς κανόνας, οἱ ὁποῖοι σκοπὸν ἔχουσι ν' ἀναδείξωσιν ὄντα ἐλεύθερα καὶ αὐθορμήτως ἐνεργοῦντα, οὐχὶ δὲ δούλους καὶ δουλοπρεπῶς μεμορφωμένους χαρακτῆρας, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἀντιβαίνει τὴν διαρρύθμισιν καὶ τὴν τάξιν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων. Εἶνε ἀσύνετον νὰ φαντάζηταί τις ὅτι διὰ τῆς ὑπὲρ τὸ μέτρον πειθαρχίας δύναται νὰ συγκρατήσῃ πάντοτε τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἢ τὴν κηδεμονίαν του μαθητάς, διότι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν παύσει ἡ ἐπ' αὐτῶν αὐστηρὰ ἐπιτήρησις, ἡ μέχρι νόρου πιεσθεῖσα καὶ ὑποδουλωθεῖσα θέλησίς των, ἀμέσως τῆς εὐθείας παρεκτρέπεται ὁδοῦ καὶ μετὰ τόσον περισσοτέρας παρασύρεται ταχύτητος ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῆς ἐξαχρειώσεως, ὅσον σκληρότεροι ἐφάνησαν οἱ ἀναδεχθέντες τὴν μόρφωσίν των διδάσκαλοι.

Διὰ τῆς προεκτεθείσης συντόμου φιλοσοφικῆς ἐπὶ τῆς διδασκαλίας παρεκβάσεως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ τῆς παιδαγωγίας ἀνάπτυξις ἀποβαίνει δυσεπίτευκτος, ἄνευ τῆς ἐμβριθοῦς καὶ ἐσκεμμένης τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων μελέτης.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων ἀπεδείχθη ὅτι πρὸς καταρτισμὸν τελειοτέρου παιδαγωγικοῦ συστήματος ἡ ψυχολογία ἢ μᾶλλον ἡ τῶν ψυχολογικῶν φαινομένων μελέτη δύναται ν' ἀποδῇ λίαν λυσιτελὴς καὶ ὠφέλιμος. ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ διαλευκανθῇ ὁ ἐπὶ τῆς γῆς προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ σκοπὸς τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρξεώς του, ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ περὶ τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ διαπλάσεως ζήτημα. Σπουδάζοντες ἀφ' ἑνὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τοὺς διέποντας αὐτὴν ἀμετατρέπτους νόμους, προβάλλομεν εἰς ἑαυτοὺς τὰς ἑξῆς ἐρωτήσεις: Τίς ὁ σκοπιμώτερος τῆς διδασκαλίας τρόπος; ποία ἡ διὰ τὴν ἀνατροφὴν τοῦ ἀνθρώπου εὐληπτοτέρα καὶ ἁρμοδιωτέρα μέθοδος; Εἰς τὸ ἰδεῶδες ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐνταῦθα εὐτυχίας του ἀφορῶντες καὶ τῶν ὡς ἕπεται προβλημάτων τὴν λύσιν ἐπιδιώκομεν «τί τὸ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ οὐσιωδέστερον; τίς ὁ σκοπὸς καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς παιδαγωγίας;»

Οἱ τὸ ἀντικείμενον καὶ τὸν σκοπὸν τῆς παιδαγωγίας ἀναζητήσαντες ποικιλοτρόπως περὶ αὐτῆς ἀπεφάνθησαν. Κατὰ τὸν Καντ, ἡ ἀνατροφὴ δέον νὰ ἐπιδιώκῃ τὴ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐφικτὴν τῆς μορφώσεως τελειότητα. Κατὰ τὸν Σπένσερ ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς ἐν τῇ δημιουργίᾳ ὑπάρξεώς μας εἶνε ἡ ζωή, ἡ ζωὴ ἐν ὅλῃ τῇ εὐρύτητι τῆς σημασίας της, σκοπὸς τῆς παιδαγωγίας εἶνε τὸ διδάσκειν τὸν τρόπον τοῦ ζῆν. Ἀλλ' ἡ δυσχέρεια ἄρχεται ὅταν ἐξερχόμενοι τῶν γενικοτήτων πρόκειται νὰ ὁρίσωμεν μὲ ἀκρίβειαν εἰς τί συνίσταται ἡ τελειότης τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀτομικῆς ἢ ἰδιωτικῆς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρξεως.

Ἐρευνήσωμεν ἐν τούτοις, ἀποβλέποντες πάντοτε εἰς τὸ περὶ ἠθικῆς τελειοποιήσεως καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ βίῳ εὐπραγίας τοῦ ἀνθρώπου ζήτημα, τὰς ἐν τῇ ζωῇ διαφόρους διαδηλώσεις καὶ μορφὰς τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργητικότητος· ἐν ἄλλοις λόγοις ἐξετάσωμεν εἰς ποῖον εἶδος πράξεων πρέπει νὰ παρασκευάζηται διὰ τῆς ἀνατροφῆς ὁ ἄνθρωπος ὅπως κατασταθῇ κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτῷ τέλειος καὶ εὐδαίμων.

Α'. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε προωρισμένος ν' ἀναζήσῃ διὰ τῆς φυσικῆς πρωτοζωΐας, τείνει πάντοτε πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἀποφεύγει πᾶν τὸ μὴ ἐξασφαλίζον τὴν ὕπαρξίν του. Μανθάνει ἐν ἀνάγκῃ ἐπιστήμην ἢ ἐπιτήδευμα ὅπως ἐξασφαλίσῃ ἑαυτὸν κατὰ πάσης ἐνδεχομένης κακουχίας ἢ στερήσεως.

Β'. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὄν πεφυσικισμένον καὶ μὲ διάνοιαν, ὥστε δέον διὰ παντοίων προσπαθειῶν ν' ἀποκτήσῃ τὰς ἀναφαιρέτους διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματός του διαφόρους γνώσεις, ἤτοι νὰ μάθῃ τί ἐστι συνείδησις, ὀρθὸς λόγος βούλησις, θρησκευτικὸν αἴσθημα καὶ λοιπά.

Γ'. Ὁ ἄνθρωπος ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του περιστοιχεῖται ὑπὸ οἰκογενείας· ὀφείλει καθήκον νὰ διαθρέψῃ τὰ τέκνα του, νὰ μεταδώσῃ εἰς αὐτὰ τὰ μέσα τῆς τε φυσικῆς καὶ ἠθικῆς ὑπάρξεως, νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ προφυλάξῃ τὰ ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ προστασίαν εὑρεθέντα ὄντα, ὡς ἐπροφύλαξεν καὶ διετήρησεν ἑαυτόν. Τοιοῦτος ὁ τρίτος τῶν ἐνεργειῶν του σκοπός.

Δ'. Ὁ ἄνθρωπος συνδέεται καὶ μετὰ τῆς κοινωνίας, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ μέρος· μετὰ τὴν οἰκογένειαν ἔρχεται τὸ ἔθνος, μετὰ τὸ ἄτομον ὁ πατήρ, μετὰ τοῦτον δὲ ὁ πολίτης. Τούτου ἕνεκεν μέγα μέρος τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας ἀναφέρεται εἰς τὰ πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν καθήκοντά μας.

Ἐκ τῆς «ΣΑΜΟΥ.»

(Ἕπεται.)

ΛΕΜΗΣΣΟΣ τῇ 27 Αὐγούστου 94.

Αἱ περὶ πολιτικῆς τῆς νήσου ἐκκενώσεως διαδόσεις ηὔξησαν τὰ φυλετικὰ πάθη ἐν τῷ τόπῳ εἰς ἐπίφοβον προφανῶς κορυφωθέντα βαθμόν. Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς

περιχώροις ἔρχονται συχνὰ εἰς ῥήξεις σοβαρὰς καὶ ὁ φυλετικὸς φανατισμὸς ἐκδηλοῦται δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς ἐντάσεως.

Εἰς καφφενεῖόν τι, ἐν ᾧ ἀνέκρουε μουσική τις, ὅμιλος ἡμετέρων ἐζήτησε νὰ ἀνακρουσθῇ ὁ ἐθνικὸς ἡμῶν ὕμνος ὃν ἔψαλαν συγχρόνως οἱ ἡμέτεροι. Εἷς ἐκ τῶν Τούρκων ἀνεφώνησε μεγαλοφώνως «μπόν». Ἐρρωμένη ἐπηκολούθησε πάλη, καθ' ἣν οἱ Τοῦρκοι ἔφευγον ἐκ τῶν θυρῶν καὶ τῶν παραθύρων. Ἡ ἀστυνομία ἔσπευσε ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς ῥήξεως ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτῆς ἐπετέθησαν καὶ ἡ ῥῆξις ἀφῆκε πολλοὺς πληγωμένους.

Χωρικοὶ ἀφ' ἑτέρου κατερχόμενοι εἰς τὰς πόλεις λιθοβολοῦνται ὑπὸ τῶν χυδαίων Ὀθωμανοπαίδων καὶ εἰς χωρία ὅταν ἰδίᾳ Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι διαμένουν συχνὰ συμβαίνουσι ῥήξεις.

Ἡ Κυβέρνησις ἃς προσέξῃ καὶ ἃς προσέξῃ πολύ. Ἡ τοιαύτη κατάστασις μᾶς κάμνει νὰ στρέφωμεν μετὰ φόβου τὸ βλέμμα εἰς τὸ μέλλον. Ἡ Κυβέρνησις ἃς προσέξῃ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην, καθ' ἣν ποικίλαι διαδόσεις περὶ ἀποδόσεως τῆς Κύπρου εἰς τὴν Τουρκίαν ἢ περὶ ἀνταλλαγῆς αὐτῆς διὰ τῆς Κρήτης ἐκυκλοφόρουν ἀνὰ τὴν πόλιν, πληροφορηθέντες ἐγκαίρως τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἀποικιῶν τηλεγραφικὴν διάψευσιν, ἐδημοσιεύσαμεν αὐτὴν ἐν παραρτήματι, ἣν τώρα μεταφέρομεν ἐν ταῖς στήλαις ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπίσημον μετάφρασιν:

«Ἐν Λονδίνῳ τῇ 9 Σεπτεμβρίου 94.

Οὐδεμία πρόθεσις πρὸς ἐγκατάλειψιν τῆς Νήσου. Οὐδεμιᾶς ὑποστάσεως ἔχεται ἡ φήμη αὕτη. Ἡ μετακίνησις τοῦ στρατοῦ εἶνε καθαρῶς ζήτημα στρατιωτικῆς καταλληλότητος καὶ οὐδεμίαν ἔχει πολιτικὴν σημασίαν. Παραδώσατε τοῦτο εἰς τὴν δημοσιότητα. ΡΙΠΟΝ.»

—§—

Ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἁρμοστὴς ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν.

—§—

Λέγεται ὅτι ὁ ἀρχιστράτηγος λόρδος Wolseley προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ προσεχῶς τὴν Κύπρον, ἐπιβαίνων τῆς θαλαμηγοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Τηλεγραφικῆς ἑταιρείας μετ' ἄλλων ἐπισημοτήτων.

—§—

Ὁ Γυαλλούρης θὰ δικασθῇ ἐκ νέου χάριν τῶν διατυπώσεων, οὐ μόνον ἐπὶ τῷ φόνῳ, δι' ὃν εἶχε καταδικασθῇ εἰς θάνατον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀποπείρᾳ φόνου καθ' ἑνὸς ζαπτιέ.

—§—

Λίαν ἀπίθανον τὸ ὑπὸ τῶν συναδέλφων τῆς πρωτευούσης ἀναγραφὲν ὅτι ἐπαρχιακὸς ἰατρὸς Λευκωσίας διτρίζεται ὁ κ. Hoad, Τῆς θέσεως ταύτης ὁ μισθὸς εἶνε Λ. 250, ἐνῷ ἐν Σιγγαπόρῃ ὁ κ. Hoad λαμβάνει Λ. 1,000.

—§—

Ὁ κ. Α. Ρῶσσος ἀντήλλαξε δακτύλιον ἀρραβῶνα τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν μετὰ τῆς δεσποινίδος Αἰκατερίνης Φ. Βάρδα. Τὰ συγχαρητήριά μας.

—§—

Διὰ τῶν αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων τῆς παρελθούσης τρίτης ἀφίκετο ἐκ Βηρυτοῦ οἰκογενειακῶς ὁ κ. Γ. Π. Α. Μαυροΐδης καὶ ὁ κ. Ι. Περιστιάνης, ἀνεχώρησαν δὲ εἰς Πόρτ-Σαΐτ ἡ δεσποσύνη Μαρία Λοΐζου καὶ ὁ κ. Α. Ἱερωνυμίδης, εἰς Βηρυτὸν ὁ κ. Α. Ἰωβανώφ, εἰς Σμύρνην ὁ κ. Σωκρ. Κυριακίδης μετὰ τῆς δεσποσύνης θυγατρός του καὶ ὁ κ. Ταμασσοκλῆς εἰς Ἀθήνας.

—§—

Ἀνεχώρησαν αὐθημερὸν εἰς Ἀθήνας χάριν ἐπιστημονικῆς παιδεύσεως οἱ κ.κ. Κωνστ. Νικολαΐδης καὶ Εὐάγγελος Χατζηϊωάννου καὶ εἰς Γαλλίαν ὁ κ. Νικόλαος Δ. Θεμιστοκλέους.

—§—

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης τετάρτης εὑρίσκεται εἰς τὸν λιμένα μας τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον "Alvah" παραλαμβάνον σῖτον ἐκ τῶν κυβερνητικῶν ἀποθηκῶν καὶ ἄλλας πραγματείας.

—§—

Χθὲς κατέπλευσε τὸ ἀγγλικὸν «Ἀντώνα» προελθὸν ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ Λεμησσοῦ καὶ ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν εἰς Συρίαν.

—§—

Σήμερον κατέπλευσε τὸ ἐκ Σμύρνης Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον, ὅπερ ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν εἰς Συρίαν καὶ Κιλικίαν.

Δι' αὐτοῦ ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας ὁ ἐκ Λευκωνίκου κ. Μ. Παπαπέτρου, προτιθέμενος νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην καὶ ὁ συγχωριός του κ. Μ. Χαραλάμπους, πρὸς ἐκμάθησιν τῆς νέαν μεθόδου.

—§—

Θετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι εἶνε ὅλως ἀνυπόστατον τὸ ὑπὸ τῆς «Ἑνώσεως» ἀναγραφὲν, ὅτι ζαπτιές τις ὑπεξήρεσε τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην δύο δέμματα ἔκ τινος ἁμάξης κατερχομένης ἐκ Λευκωσίας καὶ ὅτι ὁ ὑπαστυνόμος Λάρνακος ποιησάμενος ἐρεύνας ἀνεκάλυψε ταῦτα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐν λόγῳ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου.

Οἱ γνωστοὶ φωτογράφοι κ. κ. Μαρίνης καὶ Χατζηγαβριὴλ εἰδοποιοῦσι τὸ ἀξιότιμον κοινὸν Λάρνακος, ὅτι θὰ παρατείνωσι τὴν ἐνταῦθα διαμονήν των μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς αὔριον καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες ἃς σπεύσωσι νὰ φωτογραφηθῶσιν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς κυρίας Καλλιόπης κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥώσσου.

ΤΗ ΦΥΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΜΠΕΛΤΟΛΔΟΥ.

Ὅτι προείπομεν περὶ ὑπεκφυγῶν καὶ τύφου τῆς «Ἑνώσεως», τοῦτο ἀκριβῶς ἐγένετο. Διαστρέφει ἔτι ἀνερυθριάστως τό τε γράμμα καὶ πνεῦμα τῆς περὶ τοῦ νεροῦ εἰδοποιήσεως τοῦ ἀποικητοῦ ἐκφέροντος τὴν ἐλπίδα ὅτι τοῦ λοιποῦ τὸ ὕδωρ «ἔσται (ἀκούετε;) ἀπηλλαγμένον πάσης ἀκαθαρσίας.» Καὶ τολμᾷ ἀκόμη νὰ ὁμιλῇ περὶ αἰδοῦς καὶ ἀντιγραφῆς ἀντὶ νὰ κρύψῃ ὑπ' αἰσχύνης τὸ πρόπωπον ἐπὶ τῇ τόσον αἰσχρᾷ ἥττῃ της.

Βεβαίως, κλεινὴ φυλλὰς, οὐδέποτε θὰ συμφωνήσωμεν μεθ' ὑμῶν ὡς πρὸς τὴν στηλίτευσιν διότι ὑμεῖς μὲν ὑβρίζετε μόνον ἄτομα, πρὸς ἃ διάκεισθε ἐχθρικῶς διὰ λόγους ἀτομικοὺς εἴτε διότι δὲν σᾶς παρέχουσι τὸν ὀβολόν των, εἴτε διότι δὲν σᾶς κάμνουσι τὸ χατήρι, ἡμεῖς δὲ καυτηριάζομεν ἕλκη βλαβερὰ τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐκ τούτου αἱ καθ' ἡμῶν ἐκτοξευόμεναι ὕβρεις, καθότι καὶ ἡ σεσηπυῖα σὰρξ καυτηριαζομένη ἀναδίδει δυσωδίαν καὶ τρίζει ὑπὸ τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον τοῦ χειρουργοῦ.

—

Ἀκούσατε καὶ ἕνα λογικώτατον συλλογισμόν. Ἐπειδὴ, λέγει, ἐν Ἀθήναις, ὅπου οἱ ὀχετοὶ τοῦ ὑδραγωγείου δὲν πιστεύει νὰ ἦσαν ἀνοικτοὶ, ὑπάρχει τυφοειδὴς πυρετὸς, ἄρα (μὴ γελάσητε) τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς Λάρνακος ἦτο καλὰ σκεπασμένον!

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Διὰ τὸν «ΕΥΑΓΟΡΑΝ»

Εἰς διατριβὰς ἀνωνύμους ἀμφιβόλου προελεύσεως καὶ μετὰ σπινθηρίζοντος παραλογισμοῦ γεγραμένας διὰ ζήτημα ἐξηντλημένον, ἐν ᾧ δευτέρα τις γνώμη καταντᾷ σήμερον ἀκατανόητος θεωρῶ παράνομον ν' ἀπαντήσω. Ὑπάρχουσι τρόποι συζητήσεων, καθ' οὓς τὸ ἀνωνύμως δημοσιογραφεῖν καὶ συζητεῖν εἶνε χυδαία ἀνανδρία, ἐν ᾗ δὲν δύναται οὐδ' ὡς ἐλαφρυντικὴ περίπτωσις νὰ θεωρηθῇ τοῦ γράφοντος ἡ αὐθάδης ἐμπάθεια. Τιμὴν νὰ κατέλθω εἰς συζήτησιν δὲν παρέχω πρὸς ἀνάνδρους καὶ θρασυδείλους. Ἴσως ἐπιτρέπεται τὸ ἀνωνύμως συζητεῖν εἰς θέματα συζητήσιμα καὶ πρόξενα γενικοῦ τινος καλοῦ· ἀλλ' εἰς ζητήματα ἐξηντλημένα καὶ δὴ εἰς ζητήματα περιοριζόμενα ὑπὸ τῆς ἐμπαθείας τοῦ γράφοντος ἐντὸς προσωπικῶν ὁρίων, πολὺ εἶνε ν' ἀπαντᾷ τις. Ὅσον διὰ τὴν σημείωσιν τοῦ «Εὐαγόρα» εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν εἶχε πολλὴν ὄρεξιν συζητήσεως διὰ τοῦτο τὸ θέμα καὶ ἡ δήλωσις του ἦτο περιττή.

Λεμησσὸς τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1894.

Λ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Νέου Ἔθνους»

Ὁ ἐξ Αἰγύπτου ἐπιστέλλων τῇ «Ἀληθείᾳ» λαμπρὸς πατριώτης «Α. Ο.» ἀπαντῶν εἰς τὴν κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Α. Ὁράτη δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ «Νέῳ Ἔθνει» δήλωσιν ἡμῶν, ἀφίνει ἀκράτητον γέλωτα διὰ τὴν ἁπλοϊκότητα(;) ἣν ἐδείξαμεν σπεύσαντες νὰ διαφωτίσωμεν τὸ κοινὸν, ὅτι τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 696 φύλλῳ τῆς "Ἀληθείας" δημοσιευθὲν ὑβρεολόγιον δὲν ἐγράφη ὑπὸ τοῦ εἰρημένου κυρίου, ὡς δικαίως πλεῖστοι ὑπέθεσαν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου αὐτὸς οὗτος πράγματι ἁπλοϊκὸς ἐλεγχόμενος, εἰκάζει, ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ γείνῃ ἡ δημοσίευσις ἐκείνη ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κ. Ὁράτη.

Ἀδικαιολόγητος φαίνεται ἡμῖν ὁ διατριβογράφος τῆς «Ἀληθείας» φρονῶν, ὅτι δὲν δικαιοῦταί τις νὰ ἀποκηρύττῃ γραφόμενα ἀποδιδόμενα αὐτῷ, τοσούτῳ δὲ μᾶλλον ὅταν ταῦτα ἐκ τοῦ τρόπου δι' οὗ γράφονται τῷ γίνονται πρόξενα ἠθικῆς βλάβης. Ἢ νομίζει ὁ ἐν Αἰγύπτῳ πατριώτης ὅτι δικαιοῦται ἢ εἶνε ἴδιον ἀνθρώπου καλῆς ἀγωγῆς νὰ ποιῆται χρῆσιν ἀρχικῶν γραμμάτων ὀνόματος ἄλλου, ἔστω καὶ φίλου του (διότι οὐδέποτε παραδεχόμεθα ὅτι τὰ «Α. Ο.» εἶνε τ' ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνόματός του) καὶ δὴ εἰς διατριβὰς καθαπτομένας τῆς ὑπολήψεως ἀνδρῶν ἐγνωσμένης φιλοπατρίας καὶ προσβαλλούσας τὴν φιλοτιμίαν ὁλοκλήρου λαοῦ;

Σ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΗΓΕΜΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Κατὰ τὸν Σταμπούλωφ, ἀποκαλύψαντα πάντα τὰ μυστικά του πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῆς «Ἐφημερίδος Φραγκοφόρτης», ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας κατ' οὐδένα λόγον θὰ συναινέσῃ ποτὲ εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας. Ἡ Ρωσία εὐνοεῖ τὸν ἀδελφὸν τοῦ πρώην ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου Βάττεμβεργ. Οὗτος ὀνομάζεται Φραγκίσκος Ἰωσὴφ, ἐγεννήθη δ' ἐν Παδούῃ τὴν 24 7βρίου 1861, ἑπομένως διατρέχει τὸ 33 ἔτος αὐτοῦ. Εἶνε διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας, λοχαγὸς τῆς Ἔσσης καὶ βούλγαρος ταγματάρχης ἄλλοτε ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τοῦ ἱππικοῦ.

ΚΑΛΝΟΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΠΡΙΒΗΣ.

Ὁ Βιενναῖος τύπος ἀγγέλλει ὅτι ὁ κόμης Καλνόκης θὰ μεταβῇ μετ' οὐ πολὺ εἰς Καρλσβὰδ, ἵνα λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἀρχικαγκελαρίου Καπρίβη.

Ἓν ἐκ τῶν συζητουμένων ζητημάτων κατὰ τὴν συνέντευξιν ταύτην, καὶ δὴ τὸ σπουδαιότερον, ἔσται ἡ ὑπὸ τῶν δυνάμεων ἀναγνώρισις τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.

Ἐγράφη εἰς Παρισινὰ φύλλα ὅτι ὁ πρίγκηψ τῆς Νεαπόλεως πρόκειται νὰ διορισθῇ ἀντιβασιλεὺς τῆς Σικελίας, ἀλλ' ἡ φήμη ἀρίνεται ἀνυπόστατος. Ὁ διορισμὸς οὗτος ἀποδίδων εἰς τὴν Σικελίαν δόσιν τινὰ ἰδίας ζωῆς θὰ ἤρεσκεν εἰς τοὺς νησιώτας, ἀλλὰ θὰ ὑπέτρεφεν ἴσως τὰς μεριστικὰς ροπὰς, αἵτινες ὑπολανθάνουσιν ἔτι ἐν τῇ νήσῳ. Ἐξίσου ἀνυπόστατα φαίνονται, καὶ τὰ θρυλήματα περὶ τῶν ἀρραβώνων τοῦ ἰταλοῦ διαδόχου. Σὺν ἄλλοις ὁ «ὁ Δὸν Κιχῶτος» ἔγγραψεν ὅτι ὁ πρίγκηψ δὲν θὰ λάβῃ ὡς σύζυγον οὔτε αὐστριακὴν ἀρχιδούκισσαν, οὔτε τὴν Βελγίδα Κλεμεντίναν, ἀλλὰ πριγκήπισσαν ἐκ μικροῦ μὲν ἀλλ' εὐέλπιδος κράτους, τὴν ἀνεξαρτησίαν του ἀποκτήσαντος δι' εὐκλεῶν ἀγώνων.» Ἡ πριγκήπισσα ἣν ὑπαινίσσεται τὸ Ρωμαϊκὸν φύλλον, εἶνε προδήλως ἡ Ἑλληνὶς Μαρία,

Η ΖΗΛΕΙΑ.

—

Πῶς ζηλεύω τὴν μαμμά σου,
ποῦ σφιχτὰ 'ς τὴν ἀγκαλιά της
σὲ κρατεῖ καὶ σοῦ μιλᾷ,
Ἀχ πῶς σφάζομαι στοχάσου,
σὰν τὴν βλέπ' ἀπὸ τὴν ζήλεια
ὅταν σὲ γλυκοφιλᾷ.

— —

Πῶς ζηλεύω τὸ ἀέρι,
ποῦ ξεπλέκει τὰ μαλλιά σου.
Ἐχθρὸς εἶμαι τοῦ καθρέπτη
π' ἀντικρύζει ἡ ματιά σου.

— —

Καὶ τὴν γῆν ζηλεύω 'χώμα
ποῦ τὸ πόδι σου πατεῖ,
Τί λαχτάρ' ἂν ἤμουν χῶμα
πάνω μου νὰ περπατῇ.

— —

Μὰ κι' αὐτὸ τὸ βελουδάκι
πόχεις γύρω 'ς τὸ λαιμό σου.
Τί μαρτύριο γιὰ 'μένα
βγάλτο νὰ χαρῇς τὸ φῶς σου.

— —

Ὅ,τι βλέπω τὸ ζηλεύω,
λυόνω πῶς τὸ πᾶν δὲν ἤμουν.
Ὅπου σὺ τὸ βλέμμα στρέφεις
ν' ἀντικρύζῃ τὴν μορφή μου.

Λευκωσία.

Μ. ΧΑΤΖΗΓΑΒΡΙΗΛ.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ μυθιστόρημα λαμβάνει, ὁσημέραι, εὐρυτάτας διαστάσεις, τείνον νὰ καταστῇ ὁ κυριώτερος κλάδος τῆς φιλολογίας. Μεθ' ὅλας τὰς ἐξελέγξεις τῶν κριτικῶν, μεθ' ὅλας τὰς σχολικὰς, οὕτως εἰπεῖν, διαιρέσεις τῶν μυθιστοριογράφων, τὸ εἶδος τοῦτο τῆς φιλολογίας ἁπλοῦται, καταχτᾷ, πλουτίζει τοὺς ἐργάτας του, οἵτινες διηνεκῶς πολλαπλασιάζονται. Ποῦ θὰ φθάσῃ; Οὐδεὶς δύναται νὰ προίδῃ.

Ὁ Ἰούλιος Σιμὼν, ἓν τινι τῶν τελευταίων αὐτοῦ ἄρθρων, ἐπιτίθεται, μετὰ λεπτοτάτης εἰρωνείας, κατὰ τῆς διαφθορᾶς τῶν πλείστων συγχρόνων μυθιστορικῶν ἔργων.

«Εἶνε, λέγει, ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι αἱ γυναῖκες, καὶ ἰδίᾳ αἱ γυναῖκες τῶν αἰθουσῶν, θεωροῦν ἑαυτὰς ὑποχρεωμένας νὰ παρακολουθῶσι τὰ νέα βιβλία. Ἀλλὰ ποῖα εἶνε αὐτὰ τὰ νέα βιβλία; Εἶνε μυθιστορήματα ἢ βιβλία ὁμοιάζοντα πρὸς μυθιστορήματα. Ἡ φιλολογία σήμερον παρουσιάζει, καθ' ἑκάστην, δεκάδα τοὐλάχιστον μυθιστορημάτων.

Συμβαίνει πολλάκις εἰς τὰς γυναῖκας νὰ συζητῶσι μετ' ἄλλων ὁμοφύλων των, ἢ μετ' ἀνδρῶν, ζητήματα φιλολογικὰ, καὶ θέμα ἔχουν πάντοτε τὰ νέα βιβλία. Αἱ γυναῖκες δὲν ἀναγινώσκουν τίποτε ἄλλο ἢ μυθιστορήματα. Προσθετέον ὅτι ἤδη ὑπάρχουν πολὺ περισσότεραι ἀναγνώστριαι ἢ ὅσαι ὑπῆρχον ἄλλοτε. Ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ τιμὴ τῶν βιβλίων ἠλαττώθη μέχρις ἐξευτελισμοῦ· εἰς τόμος ἐπωλεῖτο ἄλλοτε ἀντὶ 7 ἢ 8 φράγκων. Οἱ ἐκδόται ἤλλαξαν τὸ σχῆμα ἐν γένει, μεταχειρίζονται προστυχότερον χάρτην τυπογραφικὰ στοιχεῖα κατεστραμμένα ἢ χονδροειδῆ, καὶ οὕτω ἐλαττωθεισῶν ἀπείρως τῶν δαπανῶν, κατορθώνει τις σήμερον νὰ εὑρίσκῃ βιβλία ἀντὶ 60 μόνον λεπτῶν.

Ἐκτὸς τούτων ἡ ἐφημερὶς πωλεῖται ὁ ἢ 10 λεπτῶν. Ὁ ἀνὴρ τὴν ἀγοράζει, ἀναγινώσκει τὸ ἄρθρον της καὶ τὴν πετᾷ· ἡ γυνὴ τὴν μαζεύει, κόπτει τὴν ἐπιφυλλίδα συρράπτει τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλης, ἀποτελεῖ οὕτω τὸν τόμον, ὅστις εἶνε προωρισμένος νὰ διέλθῃ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα.

Ἰδοὺ τὸ κακὸν καὶ ἰδοὺ αἱ συνέπειαί του. Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐκρίθη ἀναγκαιότατον εἰς ὅλας τὰς γυναῖκας ἀπὸ τῆς μᾶλλον ἀριστοκρατικῆς μέχρι τῆς πτωχοτέρας οἰκοκυρᾶς, νὰ κρατοῦν ἐν μυθιστόρημα εἰς χεῖρας, ὅλοι οἱ ἔχοντες τὴν ἐλαχίστην φιλολογικὴν ἀξίωσιν ἤρχισαν νὰ γράφουν καὶ νὰ γράφουν μυθιστορήματα, διότι εἶνε εὔκολον πρᾶγμα νὰ συλλάβῃ τις ἐν νῷ μίαν διηγηματικὴν πλοκὴν, ἀρκεῖ νὰ μὴ δίδῃ μεγάλην προσοχὴν εἰς τὸ ποιόν της.

Ῥίπτουν λοιπὸν εἰς τὸ κοινὸν, τὸ διψῶν ἀναγνώσεων, βυνὰ ὁλόκληρα μυθιστορημάτων, ἐν τοῖς ὁποίοις ἡ ἔλλειψις φιλολογικοῦ ὕφους συμβαδίζει μὲ τὴν ἔλλειψιν ἠθικῆς. Τὸ κοινὸν καταβροχθίζει ἀσυνειδήτως τὴν διανοητικήν αὐτὴν τροφὴν χωρὶς νὰ σκέπτηται τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπείας.

Ὑπῆρχον καὶ ἄλλοτε ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπικίνδυνα εἰς τὴν ἠθικὴν βιβλία, ἀλλ' οὐδέποτε τόσα ὅσα σήμερον. Ἐκτὸς αὐτοῦ, οὐδέποτε ὑπῆρχον ὅσοι σήμερον ἀναγνώσται. Καὶ ἐν τούτοις εἶνε βέβαιον ὅτι, ἂν ἓν καλὸν βιβλίον δὲν προξενῇ πάντοτε τὴν ἐπιδιωκομένην ὑπ' αὐτοῦ καλὴν ἐντύπωσιν, τὸ ἀνήθικον βιβλίον προξενεῖ πάντοτε τὴν ἰδικήν του.

Διαιροῦν τὰ μυθιστορήματα εἰς δύο μεγάλας τάξεις: εἰς μυθιστόρημα πλοκῆς καὶ εἰς μυθιστόρημα ἀναλύσεως. Τὰ πρῶτα εἶνε, κατὰ γενικὸν κανόνα, ὀλιγώτερον βλαβερά, ἔχουν ὡς μόνον σκοπὸν των νὰ διασκεδάζουν τοὺς ἀναγνώστας των· τὰ ἄλλα ὅτι εἶνε μελέτη· προσεγγίζουν πρὸς τὴν φιλοσοφίαν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ εἰς τάξεις διαίρεσις τῶν μυθιστορημάτων δὲν εἶνε ἀπόλυτος καὶ ὅτι ἓν μυθιστόρημα δύναται ν' ἀνήκῃ καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς τάξεις.

Ἰδοὺ πῶς ἓν μυθιστόρημα πλοκῆς καθίσταται βλαβερόν: διὰ τῆς ἐξιστορήσεως πράξεων ἀνηθίκων, ἐν ἁπλότητι καὶ φυσικότητι, κάμνει τὸν ἀναγνώστην νὰ νομίζῃ ὅτι οὕτως ἀληθῶς συμβαίνει εἰς τὸν καθημερινὸν βίον.»

Ἔρχεται εἶτα εἰς τὸ μυθιστόρημα τῆς φυσιολογικῆς σχολῆς, τὴν ὁποίαν ὁ σοφὸς συγγραφεὺς ἀποκαλεῖ σχολὴν βαναυσολογικήν, ἥτις θεωρεῖται ὡς ἀναγκαῖον κόσμημα τοῦ μυθιστορήματος τῶν χαρακτήρων καὶ τοῦ μυθιστορήματος τῆς ἀναλύσεως. Οἱ μυθιστοριογράφοι τοῦ εἴδους τούτου ἐπιθυμοῦν νὰ μᾶς περιγράψουν τὸν ἀνθρώπινον χαρακτῆρα καὶ θεωροῦν ἐπάναγκες νὰ παραστήσουν ζωντανὰ καὶ ἀναπαλλόμενα ἀντικείμενα, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐν τῇ πραγματικῇ ζωῇ ἀποστρέφομεν τὰ ὄμματα

. . . . . .

Ὁ Ἰούλιος Σιμὼν περαίνει τὸ ἄρθρον εὐελπιστῶν ὅτι εἰς οὐχὶ μακρὸν μέλλον θὰ περισταλῇ ἡ διαφθορὰ αὕτη καθότι ἀπὸ τοῦδε ἤρχισαν ἀναφαινόμενα σπάνια μὲν, ἀλλ' εὐγενῆ πνεύματα, ἐργαζόμενα μετὰ περισσοτέρας καὶ διαυγεστέρας συνειδήσεως.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ

Ἡ Ostdeutsege Rundschare δημοσιεύει ἐνδιαφέρουσαν στατιστικὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς θήρας κατὰ Κυριακὴν ἐν Βοημίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1893: Οἱ κυνηγοὶ τῆς Κυριακῆς 12,384 δήμων, κατηνάλωσαν ἕκαστος κατὰ μέσον ὅρον 1,000 βολὰς τουφεκίου. Ἐφόνευσαν διαφοροῦντος τοῦ ἔτους 13 γραῖας γυναῖκας, 27 ἄνδρας, 7 παῖδας, 3 κορίτσάκια, ἐπλήγωσαν 2,014 ἄνδρας. Ἐκτὸς τούτων, οἱ ρηθέντες κατὰ κυριακὴν κυνηγοὶ ἐφόνευσαν 3 βόας, 12 ἀγελάδας 132 μόσχους, 275 αἶγας, 59 κρεοὺς, 72 προβατίνας, 3,671 κύνας κυνηγετικοὺς, 11,491 διαφόρους κύνας, 8,762 γάτους, 18 ἐλάφους ἄρρενας, 445 ἐλάφους θηλείας, 149 λαγωοὺς, 322 πέρδικας, 26 φασιανοὺς, 844 σπίνους, καὶ 2 ἵππους. Ἐπλήρωσαν ἀποζημιώσεις 413,590 φλωρίνια, δῶρα εἰς τοὺς πληγωθέντας ἀνθρώπους 603,093 φλωρίν., 172,000 φλ. εἰς ἰατροὺς καὶ δικηγόρους. Ἔμειναν δὲ εἰς φυλάκισιν 74, 088 ὥρας, διὰ παραπτώματα κυνηγετικά.

Ἴσως εἶνε τὸ σφάλμα τῆς Κυριακῆς.

Τί ἔπαθε εἰ, ψυχίατρος ἐν Ρώμῃ.

Τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας παρουσιάζεται πρὸ αὐτοῦ νέος καλῶς ἐνδεδυμένος, ὅστις δακρύων τῷ διηγεῖται ὅτι νυμφευθεὶς μὲ νέαν καὶ καλὴν κόρην εἶνε δυστυχής, διότι αὕτη προσεβλήθη ὑπὸ κλεπτομανίας καὶ ὅπου σταθῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὸν σιδηρόδρομον κλέπτει ὅ,τι τῆς τύχῃ ἐμπρός της.

Ὁ ἰατρὸς ἐνδιαφερθεὶς πολὺ ὥρισε τὴν ἐπαύριον διὰ νὰ ἴδῃ τὴν πάσχουσαν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Αὕτη συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ συζύγου εἰσῆλθεν εἰς τὸ σπουδαστήριον τοῦ ἰατροῦ. Ὁ ἰατρὸς προφασισθεὶς ἐργασίαν μετέβη μετὰ τοῦ συζύγου εἰς παρακείμενον δωμάτιον, ὅθεν ἔβλεπον τὴν σύζυγον λαμβάνουσαν ὅ,τι τῇ ἔτυχεν ἐμπρός της, χρυσοῦν ὡρολόγιον, δακτυλίδιον ἀδαμάντινον, ἄλλα κοσμήματα καὶ τέλος γενναῖον χρηματικὸν ποσόν, ὅπερ ἐπίτηδες εἶχεν ἀφήσῃ ὁ ψυχίατρος διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ εἶδος τῆς κλεπτομανίας τῆς γυναικός.

—Βλέπετε, λέγει ὁ ἰατρὸς πρὸς τὴν σύζυγον, τὸ πείραμα ἐπέτυχεν. Εἶνε ἐκ τῶν περισσοτέρων συμπτωμάτων κλεπτομανίας.

Ἐν τούτοις ἡ σύζυγος βλέπουσα ἐξελθόντα τὸν σύζυγον μετὰ τοῦ ἰατροῦ.

—Πᾶμε φίλε μου, ἀρκετὰ ἐμείναμεν ἐδῶ.

Καὶ ὁ ἰατρὸς πρὸς τὴν σύζυγον·

—Πηγαίνετε, μὴ μὲ συγχίζετε . . . Ἔρχεσθε αὔριον.

Οἱ δύο σύζυγοι χαιρετίσαντες ἀπῆλθον.

Ὁ ἰατρὸς τοὺς περιμένει ἀκόμη.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ·

Ἀνωφελὲς νὰ παρακαλῇς τὸν Θεὸν ὅπως εὐλογήσῃ τοὺς ἄλλους, ὅταν σὺ αὐτὸς δὲν συνεισφέρῃς.

•

Εὑρίσκομεν πάντοτε εὐρυΐαν καὶ μεγάλην ἀξίαν εἰς ὅσους μᾶς θεωροῦν μετὰ θαυμασμοῦ.

•

Σκεπτόμενος περὶ τοῦ παρελθόντος κατασπαταλεῖς τὸ παρὸν καὶ ριψοκινδυνεύεις τὸ μέλλον.

•

Τὰ ὡραῖα ἐνδύματα προξενοῦν καλὴν ἐντύπωσιν, ἀλλὰ δὲν κάμνουν ποτὲ τὸν ἄνθρωπον.

•

Οὐδόλως ἀμέλει τὸν τίμιον ἐχθρόν σου· ἴσως γείνῃ εἰλικρινὴς φίλος σου.

•

Οὐδέποτε παράδωσον ἑαυτὸν εἰς ἄνθρωπον, ὅστις ὅπως διασκεδάσῃ βασανίζει κύνα

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου εὑρίσκονται παντὸς εἴδους διδακτικὰ βιβλία πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων, παρθεναγωγείων καὶ σχολαρχείων, πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀκαταγωνίστους. Διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα πλὴν τῶν συνήθων εὑρίσκονται καὶ ὅλως νεοφανῆ βιβλία, συγγραφέντα κατὰ τὸ νέον διδακτικὸν σύστημα ὑπὸ διασήμων Ἑλλήνων λογίων.

Ἐπίσης εὑρίσκονται κινητὰ γράμματα καὶ ἀριθμητήρια διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

Τιμοκατάλογος τῶν ἀνωτέρω ἀποστέλλεται τῷ αἰτοῦντι.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΠΟΠΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ (ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑΣ.)

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς «Σάλπιγγος» ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κ. Ηηλαβάκη, νεομεθοδιστοῦ, χρησιμώτατον βιβλίον διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων, τυγχάνον ἄξιον πάσης συστάσεως.

Τιμᾶται ἀντὶ 6 γρ. χαλκίνων καὶ εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ ἐν Κύπρῳ γνωστὰ βιβλιοπωλεῖα, ἐν Λάρνακι δὲ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

Κ. Γ. ΛΥΣΙΩΤΗ.

—

Τὸ διὰ πάντα δημοδιδάσκαλον χρησιμώτατον τοῦτο βιβλίον εὑρίσκόμενον εἰς πάντα τὰ βιβλιοπωλεῖα τῆς νήσου ἐν Λάρνακι δὲ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου, πωλεῖται ἀντὶ ἑνὸς μόσχου σελλινίου, καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες ἂς σπεύσωσι πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ, καθότι μετ' οὐ πολὺ ἐξαντλεῖται.

Ὁ κ. Ἀνδρέας Γ. Παντελάκης εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινὸν ἁπάσης τῆς νήσου, ὅτι προμηθεύει εἰς τιμὰς εὐθηνοτάτας παντὸς εἴδους καὶ πάσης ὕλης βιβλία, οἷον ἐπιστημονικά, φιλολογικά, ἱστορικά, ἐκκλησιαστικά, ποιήσεις ὅλων τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν, κομψῶς καὶ στερεῶς ἐν Ἀθήναις δεδεμένα. «Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους» ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου δεδεμένην εἰς τόμους 5 μετὰ γεωγραφικοῦ χάρτου Σελ. 20. «Ἱστορίαν τοῦ 19ου αἰῶνος» ὑπὸ Καρολίδου Σελ. 22. «Γενικὴν Ἱστορίαν» Πολυζωΐδου Σελ. 22.

Τὰ ἀνωτέρω χρησιμωτατα διὰ πάντα Ἕλληνα πολίτην βιβλία ἂς σπεύσουν νὰ προμηθευθῶσιν οἱ θέλοντες τὴν ἀπόκτησιν αὐτῶν, καθότι ἐντὸς ὀλίγου ἐξαντλοῦνται, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν ἐν Λάρνακι διαμένοντα Κον Ἀνδρέαν Γ. Παντελάκην.

Ὁ Κος Λεωνίδας Ἀργυράκης εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινὸν ὅτι ἤρξατο τῆς κατασκευῆς κονιάκ ἐκ σταφυλῆς, ὅπερ θὰ εἶνε καλήτερον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ λίαν ὠφέλιμον διὰ τοὺς ἀσθενεῖς. Οἱ θέλοντες νὰ προμηθευθῶτιν ἐξ αὐτοῦ ἂς ἀποταθῶσι πρὸς τὸν εἰρημένον κύριον. Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

Π· Θ· ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ·

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ, ΕΥΘΗΝΙΑ.

Εἰς τὸ γνωστὸν βιβλιοδετεῖον τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου δίδονται βιβλία εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνισμοῦ, μὲ στερεότητα καὶ κομψότητα ἀπαράμιλλον.

Οἱ θέλοντες δύνανται ν' ἀποστείλωσι βιβλία καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Νήσου, ὄντες βέβαιοι περὶ τῆς ταχείας ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομηταὶ τοῦ «Νέου Ἔθνους» νὰ καθιστῶσι τοῦτο δῆλον τῇ διευθύνσει, ἥτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην, ἐὰν ἐπέρχεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Ὑπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ